

1517**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia 5 listopada 2007 r.

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia będące inwestycjami służącymi redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Na podstawie art. 405 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy publicznej przeznaczonej na przedsięwzięcia z zakresu ochrony środowiska będące inwestycjami służącymi redukcji emisji ze źródeł spalania paliw, udzielanej na podstawie art. 405 ust. 1—3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „pomocą”.

§ 2. 1. Pomoc może być przeznaczona w szczególności na dostosowanie do wymogów ochrony środowiska źródeł spalania o łącznej mocy cieplnej od 50 MW.

2. Pomoc może być udzielana na następujące rodzaje inwestycji:

- 1) przebudowa lub rozbudowa źródeł spalania paliw i systemów ciepłowniczych;
- 2) przebudowa urządzeń lub wyposażenie źródeł spalania paliw w urządzenia lub instalacje służące redukcji emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych;
- 3) konwersja źródeł spalania paliw na rozwiązania przyjazne środowisku;
- 4) inwestycje w produkcję skojarzoną energii elektrycznej i ciepła.

3. Pomoc może być udzielana w formie:

- 1) dotacji lub
- 2) pożyczek preferencyjnych, lub
- 3) preferencyjnych kredytów bankowych, lub
- 4) dopłat do oprocentowania preferencyjnych pożyczek lub preferencyjnych kredytów bankowych, lub

5) częściowych umorzeń pożyczek preferencyjnych lub preferencyjnych kredytów bankowych.

§ 3. 1. Do kosztów inwestycji, o której mowa w § 2 ust. 2, zalicza się koszty związane z inwestycją poniesione bezpośrednio na:

- 1) prace przedrealizacyjne, w tym niezbędne studia, ekspertyzy, koncepcje, projekty techniczne, projekty budowlane, raport oddziaływania na środowisko i inwentaryzację powykonawczą;
- 2) nabycie gruntu i przygotowanie terenu budowy;
- 3) nabycie lub wykonanie budowli i budynków;
- 4) nabycie maszyn i urządzeń, wraz z kosztami transportu, załadunku i wyładunku;
- 5) roboty budowlane oraz związane z instalacją i uruchomieniem urządzeń oraz całego obiektu;
- 6) obiekty i infrastrukturę związane z inwestycją, w tym zaopatrzenie w wodę, energię elektryczną, ciepło, gaz oraz przyłączenie do systemu odprowadzania ścieków, ogrodzenie, oświetlenie, zagospodarowanie terenu i obszaru ograniczonego użytkowania, urządzenia automatyki i sterowania, aparaturę kontrolno-pomiarową, zaplecze techniczne i laboratoryjne;
- 7) nabycie wartości niematerialnych i prawnych w formie: patentów, licencji, nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
 - a) będą wykorzystywane wyłącznie w przedsiębiorstwie, które otrzymało pomoc,
 - b) będą podlegać amortyzacji,
 - c) będą nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych,
 - d) będą stanowić aktywa przedsiębiorstwa, które otrzymało pomoc, i pozostaną w nim przez co najmniej pięć lat.

2. Wartość kosztów inwestycji ustala się zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.³⁾).

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 131, poz. 922 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 246).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 124, poz. 859, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 191, poz. 1374.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540.

§ 4. 1. Pomoc może być przeznaczona na:

- 1) dostosowanie istniejących źródeł spalania paliw wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 140), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie standardów emisyjnych”, w pkt IV.1, IV.2 i IV.3, do określonych w tym rozporządzeniu standardów emisyjnych lub
- 2) redukcję emisji zanieczyszczeń w stopniu wykraczającym ponad obowiązujące standardy emisyjne określone w rozporządzeniu w sprawie standardów emisyjnych, lub
- 3) redukcję emisji zanieczyszczeń, w przypadku gdy nie zostały ustanowione standardy emisyjne;
- 4) wytwarzanie energii w wysokosprawnej kogeneracji w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.

2. Pomoc nie dotyczy inwestycji realizowanych w zakresie działalności rolniczej obejmującej produkty, o których mowa w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE C 321 E z 29.12.2006, str. 37).

3. W sektorze rybołówstwa pomocy udziela się z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. Urz. UE L 223 z 15.08.2006, str. 1) oraz Wytycznych dla celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE C 229 z 14.09.2004, str. 5).

§ 5. 1. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli celem i efektem inwestycji nie jest wyłącznie redukcja emisji ze źródeł spalania paliw, zalicza się jedynie te koszty inwestycji, które prowadzą do redukcji emisji. Za koszty inwestycji prowadzące do redukcji emisji uważa się koszty, o których mowa w § 3, pomniejszone o wydatki na porównywalną pod względem technicznym inwestycję, która nie zapewnia zakładanej redukcji emisji.

2. W przypadku pomocy, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 2, koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą ogranicza się do części przekraczającej koszty niezbędne do osiągnięcia stopnia ochrony środowiska wymaganego przez obowiązujące standardy emisyjne.

3. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 i 4, zalicza się koszty określone w § 3, niezbędne do osiągnięcia stopnia ochrony środowiska wyższego od stopnia ochrony środowiska, który byłby możliwy do osiągnięcia bez uzyskania pomocy.

4. Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą pomniejsza się o planowane w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji obiektu będącego przedmiotem inwestycji:

- 1) dochody wynikające ze zwiększenia zdolności produkcyjnych;
- 2) oszczędności w ponoszonych kosztach;
- 3) dochody z dodatkowej produkcji pomocniczej.

5. Wartość kosztów inwestycji oraz uzyskiwanych dochodów i oszczędności dyskontuje się na dzień udzielenia pomocy z zastosowaniem stopy dyskonta równej stopie referencyjnej, która jest ustalana przez Komisję Europejską i publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

§ 6. 1. Wielkość pomocy, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać 50 %.

2. Wielkość pomocy, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 2—4, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać intensywności pomocy, o której mowa w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz. U. Nr 190, poz. 1402), powiększonej o 10 punktów procentowych, z wyjątkiem inwestycji realizowanych na obszarze należącym do:

- 1) miasta Poznania — w przypadku którego nie może przekraczać 40 %;
- 2) miasta Krakowa — w przypadku którego nie może przekraczać 50 %.

3. W przypadku pomocy, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 2—4, jej maksymalną wielkość podwyższa się dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców o 10 punktów procentowych.

4. Za mikroprzedsiębiorcę, małego i średniego przedsiębiorcę uznaje się mikroprzedsiębiorcę, małego i średniego przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 141, z późn. zm.).

§ 7. 1. Pomoc może być udzielana, jeżeli stanowi uzupełnienie środków własnych.

2. Za środki własne uznaje się środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w ramach udzielonego mu wsparcia ze środków publicznych.

§ 8. 1. Pomoc podlega sumowaniu z inną pomocą udzielaną na realizację tej samej inwestycji, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

2. Całkowita pomoc udzielana przedsiębiorcy w związku z inwestycją, o której mowa w § 2 ust. 2, nie może przekroczyć wielkości pomocy określonej w niniejszym rozporządzeniu dla tej inwestycji.

3. Jeżeli całkowita pomoc udzielana przedsiębiorcy na realizację inwestycji, o której mowa w § 2 ust. 2, przekracza 5 000 000 euro oraz koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą przekraczają 25 000 000 euro, pomoc podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

§ 9. 1. Pomoc dla przedsiębiorcy innego niż mikroprzedsiębiorca lub mały przedsiębiorca, o którym mowa w § 6 ust. 4, znajdującego się w okresie restrukturyzacji przeprowadzanej z wykorzystaniem pomocy publicznej, o której mowa w Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2), podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej jako pomoc indywidualna.

2. Pomoc nie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej jako pomoc indywidualna w przypadku, gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zamierza skorzystać lub korzysta z indywidualnej pomocy na restrukturyzację, jeżeli wraz z notyfikacją projektu po-

mocy indywidualnej na restrukturyzację informacja o pomocy została przekazana do Komisji Europejskiej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, pomoc może być udzielona po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską pomocy indywidualnej na restrukturyzację.

§ 10. Wnioski o udzielenie pomocy złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia rozpatruje się zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2012 r.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Środowiska: *J. Szyszko*

1518

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 17 października 2007 r.

w sprawie środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego²⁾

Na podstawie art. 26 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) przeznaczenie środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego należących do grup wymienionych w art. 24 ust. 2 pkt 1—4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, zwanej dalej „ustawą”;

2) szczegółowe wymagania, jakie powinny spełniać te środki, w szczególności w zakresie ich składu;

3) wykaz substancji chemicznych należących do kategorii substancji dodawanych w szczególnych celach żywieniowych do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, które mogą być wykorzystane w produkcji tych środków spożywczych, oraz warunki ich stosowania;

4) szczególne wymagania i warunki dotyczące oznakowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i przedmiotów służących do karmienia niemowląt;

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 131, poz. 924).

²⁾ Rozporządzenie wdraża postanowienia:

- 1) dyrektywy Rady 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 9),
- 2) dyrektywy Komisji 91/321/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 175 z 04.07.1991, str. 35; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 278),
- 3) dyrektywy Rady 92/52/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i receptur przeznaczonych na wywóz do państw trzecich (Dz. Urz. WE L 179 z 01.07.1992, str. 129; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 198),
- 4) dyrektywy Komisji 96/4/WE z dnia 16 lutego 1996 r. zmieniającej dyrektywę 91/321/EWG w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 49 z 28.02.1996, str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 15, str. 437),